

दीनं मया कृतम् । तदनेन सरस्वेति धातुमययुतेन
च । सौमित्रायुक्तेन सादृश्यादुक्तेन च । आसनेन
सम्पत्तेषु चाभरोपानहेन च । सदानन्दविधानेन प्रीयतां
विष्णुरीश्वरः । एवमुच्यते तन्मयाद् द्विजाय हरि-
रूपिणे । गोपेन त्रिभिर्ना दद्याद्देमसंख्यां न कीर्त्त-
येत् । क्वकीर्त्तते कोटिशुभायुतं फलं प्रगोपिते कल्प-
वृक्षेन संभवः । इतीदमन्यस्य न कीर्त्तयेत् सुधीः
निधानमध्ये निहितञ्च यद्वत् । एवं कृते स्थानानुजः
कृतात्मा तपेज्जवा स्थानारणं कदाचित् । प्रयाति विष्णोः
पदमव्ययं तत् शिवात्मकानन्दमयं स्वसंस्थम् ।

भद्रपदा स्त्री ब० व० भद्रस्य दृढस्येव पदं यासाम् । पूर्वोत्तर-
भाद्रपदासु रायसु० । तत्र जातः अथ उत्तरपदद्वयः ।
भद्रपाद् तज्जाते त्रि० ।

भद्रपर्णा स्त्री भद्रं पर्णमस्याः अजादि० टाप् । १कटम्भरा-
दृक्ते मन्त्राणां । २प्रसारिण्यासु अमरः । १गाम्भाय्याञ्च
जटाप० । ङीप् । [पीठभेदे भद्राश्वशब्दे दृश्यम् ।

भद्रपीठ पुं० भद्रार्थं पीठः । ऋषदेवादीनामभिषेकाद्यै
भद्रबलन पुं० भद्रं बलनं बलमस्य । बलरामे शब्दभा० ।

भद्रव(व)ला स्त्री भद्राय वलति चलति व(व)न-कृच् ।
(गन्धभाटाह) १कृताभेदे २गन्धिकायां, १साधवीलतायाश्च
अमरः । वलायां राजनि० । [न्याभेदे भा० व्या० ६६५०

भद्रभीमा स्त्री कथ्यपत्न्यां दण्डसुतायां क्रोधायां जाते क-
भद्रमलिका स्त्री कर्म० । मलिकाभेदे नवमलिकायासु
शब्दभा० ।

भद्रमुख त्रि० भद्रं मुखं तद्व्यापारोऽस्य कप । सुवक्त्रि "ततो
भद्रमुखात्वाङ्गं स्थास्ये स्थाणुरिवाचलः" मार्कपु० १५५० ।

भद्रमुञ्ज पुं० कर्म० । शरभेदे भावप्र० ।

भद्रमुस्तक पुं० कर्म० । नागरसुस्तके । अमरः ।

भद्रमुस्ता स्त्री कर्म० । भद्रमुस्तके "भद्रमुस्ता च मुस्ता च
तथा नागरसुस्तकः । सुस्तं कटु हिमं पाहि तिक्तं दी-
पनपाचनम् । कपायं कफपित्तासृताहृज्वराहृज्वलान्त-
हृत् । अन्तर्द्वेषे यज्जातं सुस्तकं तत् प्रशस्यते । तत्रापि
सुनिभिः प्रोक्तं वरं नागरसुस्तकस्य" भावप्र० ।

भद्रयय पुं० भद्रो यय इव । इन्द्रयये अमरः ।

भद्रयय पुं० कलेयुवंशे हृष्यङ्गन्तपक्ष पुत्रे हरिवं० ११५० ।

भद्रयेण इव० । ऐरावते गजे त्रिका० ।

भद्रशोहिणी स्त्री भद्रार्थं शोहति रुद्ध-चिनि ङीप् । कटु-
शोहिण्यां (कटु) सुश्रुतः तस्याः भद्रदायकत्वात्

तथात्वम् । दार्वी त्वक् पिप्पली सुश्री लाक्षाशक्रयवै-
हृतम् । संयुक्तं भद्रशोहिण्या पक्कं मेयादिभिश्चितम् ।

भद्रवट पु० ७त० । १आश्वभेदे भा० व० २१०५० । २तीर्थभेदे च ।

भद्रवत् न० भद्र+मत्प मस्य वः । देवदारुदृष्टे राजनि० ।

भद्रवती स्त्री भद्राणि पण्यानि सन्त्यस्या मत्प मस्य वः
ङीप् । १गाम्भाय्याम् । गान्धर्वजितीजातायां भरत-
कन्यायां स्त्री हरिवं० १६१ अ० ।

भद्रवर्मन् पु० भद्रं वृणाति वृ-मनिन् । नवमलिकायासु शब्दभा०

भद्रवल्लिका स्त्री नित्यक० । संघायां कन् वृक्षः अत इत्थम्
कर्म० । (अनन्तमूलख्याते) कृताभेदे रत्नभा० ।

भद्रवल्लो स्त्री नित्यक० । (अनन्तमूल) गोपवल्गुसु राजनि० ।

भद्रविराज् "श्लोके तपरो जरौ गुरुवन् मृशौ जगौ
भद्रविराज् भवेदनीजे" वृ० चक्रे अर्धे इमे इत्तभेदे ।

भद्रशर्मन् पु० भद्रं शमे सुखं यस्य । पुत्राद्यानन्दयते । ततो
वाङ्मा० अथत्ये इज् भद्रशर्मि तदपत्ये पुं स्त्री । [२२७५०

भद्रशख पु० भद्राः शाखाः सहायाः यस्य । शक्तिनेये भा० व०

भद्रशय न० भद्राय शीयते श्री-कर्मणि अच् । चन्दनद्वये रत्न०

भद्रशवस् पु० शर्वस्य पुत्रभेदे भा० व० ५।१८।१ ।

भद्रश्री पु० भद्रा श्रीर्यस्य । चन्दनद्वये अमरः ।

भद्रश्रेष्ठ पु० दिवोदासात् पूर्वं वाराणस्याधीषे ऋषभेदे
हरिवं० २८ अ० ।

भद्रसरस् न० नित्यक० । सुपाशौचवस्त्रे शरोभेदे धान्या-
चलशब्दे दृश्यम् । [७५० ।

भद्रसालवन न० इत० । भद्राश्ववर्षस्ये वनभेदे भा० भी०

भद्रसेन पु० देवक्यां जाते वसुदेवस्य १पुत्रभेदे भाग० ८।२४।२५
२कान्तिपुत्रभेदे च भाग० ८।२२ ।

भद्रसोमा स्त्री भद्रः सोम इव द्रवोऽस्याः । १गङ्गायां शब्दभा०
२जुरुवर्षस्ये नदीभेदे मार्कपु० ५८५० । [दृश्यम् ।

भद्रा स्त्री भद्राश्ववर्षस्ये १नदीभेदे २विष्टिभद्रादौ भद्रशब्दे
भद्राकरण न० भद्र+डाच् क-ल्युट् साधदा० ष० । सुश्रुते हे म०
भद्राङ्ग पु० भद्रमङ्गलम् । वलरामे हेमच० ।

भद्रात्मज पु० अङ्गे त्रिका० ।

भद्रारक पु० अष्टादशहीपान्तर्गते द्वीपभेदे शब्दभा० ।

भद्रालपत्रिका स्त्री भद्रायाचति पय्योप्नोति अच-अच
तादृशं पत्रं यस्याः कप अत इत्थम् । गन्धाल्याम्
(गन्धाल) शब्दभा० ।

भद्रालो स्त्री भद्रायाचति पय्योप्नोति अच गौरा० ङीप् ।
१गन्धाल्याम् (चाच) शब्दभा० इत० १२मङ्गलशब्दो च ।